

In This Moment

"Epilogue: Alene"

Visit "[Epilogue: Alene](#)" on MotoLyrics.com

Jeg rir I nattens m?neskinn,
For dette er min skjebne.
En hvile?s som lever kun
Om nettene, alene.
Med min sjel knust til grus,
Holdes jeg I skyggen
Av hender fra et liv engang,
Som n? har vendt meg ryggen.
Jeg hater og beundrer de som
Gjennom s?vn kan r?mme
Inn I fantasien. De som tar for
Gitt ? dr?mme.

Stillheten er voldsom.
En skrikende sirene
Som h?nlig henger over meg.
Den vet jeg er alene
Den kjenner min historie,
Og leser fra mitt minne,
Fra bildene jeg aldri maktet
? f? til ? forsvinne.
Den vet mitt skrik er sjansel?st.
Det overd?ves fort.
Her skal stillhet h?res!
Her svinner lyder bort...

Hypnofobi. M?rke og natt.
Kakofoni. Ensom, forlatt.

Jeg ler I nattens m?neskinn,
Hvor tiden aldri g?r.
Forsonet med en skjebne som
Jeg tror jeg n? forst?r.
Jeg fremf?rer et skuespill.
Verden er min scene.
En enmannsforestilling
Om en mann som er alene

